

[Hans Rasmussen.]

også inden for de seks. Så kunne det jo meget godt tænkes, at det ville afstedkomme, at der i stedet for, at vi kunne afsætte vore varer i disse lande, blev lukket af, og at man fra disse lande oversvømmede os med varer. Det synes jeg vi i høj grad må tage hensyn til. Hvis Danmark har åbnet alle sluser uden at kunne tage økonomiske modforanstaltninger i anvendelse i overgangsperioden, ud over den toldbeskyttelse, som toldlovsforslaget sigter på, ville vort erhvervsliv og den danske befolkning blive belært om følgerne af en sådan lovgivning.

På fagbevægelsens vegne, hvor vi stærkt diskuterer disse ting, må jeg stærkt advare mod, at man i det omfang, som forslaget tilsigter, afvikler importreguleringen, og henstille, at man i hvert fald venter, indtil vi dog ser nogle terminer; for mere hastværk behøver vi dog heller ikke at have, heller ikke af hensyn til de internationale aftaler, som senere kommer til at binde os. Jeg påskønner den højtærede handelsministers bestræbelser for at skabe stigende konkurrence, håbende på et vist prisfald, men stillet over for uklarheden i vor produktions- og beskæftigelsesmæssige udvikling i den markedsdannelse, vi går ind i, vil jeg dog hellere have en fastere beskyttelse, som sikrer beskæftigelsesgraden, og jeg tror, at jeg i disse betragtninger er enig med såvel industrien som industriens mange tusinde arbejdere. Det rent afgørende problem vil være, om den konvertering af importreguleringen til de todsatser, som toldlovsforslaget kommer til at indeholde, vil være produktions- og beskæftigelsesmæssigt bæredygtig til sikring af industriens tilpasning i overgangsperioden til de fri markedsforhold. Der har jeg altså mine tvivl, og derfor må jeg gå ud fra — og mange med mig uden for denne sal — at man i folketingsudvalget vil tage det fornødne hensyn til dette centrale og livsvigtige problem for den danske befolkning.

Lannung: I sin redegørelse sagde den højtærede udenrigsminister, at det var hensigten, at administrationen af de syvs frihandelsområde skal være så enkel som muligt, og at et stort internationalt administrationsapparat ikke vil blive skabt. Men det er tanken, at det ministerråd, der

oprettes, skal have bemyndigelse til at træffe afgørelse om oprettelse af andre organer, altså også et eventuelt kommende administrationsorgan el. lign.

Dette spørgsmål interesserer meget f. eks. og ikke mindst de kredse med tilknytning til OEEC og Europarådet, der lægger megen vægt på, at mulighederne for et virkeligt europæisk stormarked fastholdes, og at man aldrig taber af syne, at mindstemålet for en fuldt tilfredsstillende ordning er en ordning mellem samtlige medlemmer af OEEC. Jeg fik stærke vidnesbyrd derom ved at møde repræsentanter for disse kredse i Paris i de allersidste dage i forrige uge, og da man regner med — og med rette utvivlsomt — at det stadig er de syvs hensigt at arbejde for et sådant mangesidet forbund eller association omfattende alle OEEC-landene, er man meget interesseret i, om det lige nævnte administrationsorgan, der måtte blive oprettet af de syv, kunne oprettes inden for rammen af OEEC, muligvis i kraft af en partiel overenskomst mellem de syv, der alle er medlem af OEEC.

Jeg går ud fra, at det i givet fald, hvis omtalte administrationsorgan oprettes, er meningen, at det i alle tilfælde skal have sit sæde i Paris, hvor OEEC har hjemme, således at det ikke vil møde praktiske vanskeligheder at etablere et samarbejde på denne måde. I hvert fald går jeg ud fra, at de syv i de generelle spørgsmål vil benytte OEEC mest muligt og undgå dobbeltarbejde ved at lade egne instanser eller egne organer gøre det samme arbejde, som gøres af OEEC, men i stedet have det bedst mulige samarbejde med OEEC.

Ud fra samme grundsynspunkter er der også et andet spørgsmål, som man er meget interesseret i i de kredse, jeg nævnte. Som bekendt sender OEEC, Kul- og Stålonionen, Det europæiske økonomiske Fællesskab, altså de seks' fællesmarked, og transportministrene årlige rapporter til Europarådets rådgivende forsamling. Man må, hvad der er forståeligt, lægge megen vægt på, om der som en parallel hertil med det lille frihandelsområde kunne træffes en sådan aftale eller et sådant arrangement, at frihandelsområdet også ville sende årlige rapporter til Europarådets forsamling til drøftelse dér på samme måde, som tilfældet er for de andre organisationers rapporter. Det